

Hazugság rivaldafényben

2013 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Adják vissza az adófizetőknek a pénzt.” Még ezt a populista mondatot is megengedte magának a posztkommunista fűcsvezet?.

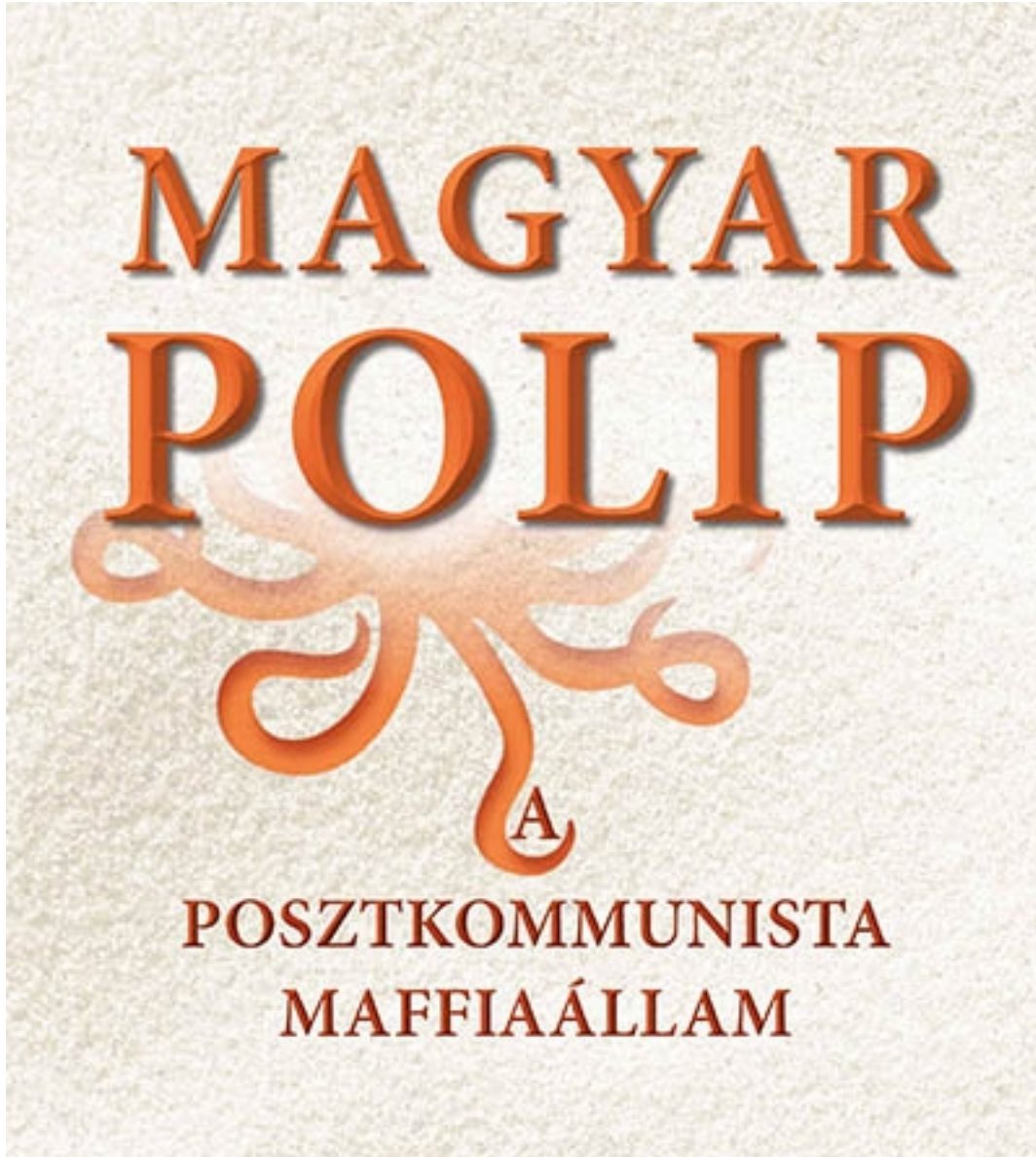
Fölbecsülhetetlen érték? az a televíziós felvétel, amelyet a kontinens egyik parlamentjében készítettek. Egy

posztkommunista f?cs?vezet? hazudott bele a kamerába: tökéletes megvilágításban, finom hangrögzítéssel.

A hazugságelemz?k kincsre találtak.

Ezt a felvételt egyetemen kell tananyag szemléltet?eszközeként használni: leend? bírák vizsgálhatják az arcot, a szempárt, a grimaszt, a taglejtést, a hanghordozás. Újra és újra lejátszhatják az oktatófilmet.

Így hazudik egy posztkommunista f?cs?vezet?.

De a köznépnek is le kell játszani sokszor, szakpszichológusi magyarázatokkal. Valószínűleg szakmai konferencián is elemezni kell: melyek a nyilvánvaló hazugság apró és nagyobb jelei egy politikusi ábrázaton.

Ennek a f?cs?vezet?nek valaha nagy mestere volt.

De nem jól tanulta meg t?le a leckét. Eltévesztette a mértéket. Ekkorát nem kellett volna hazudnia. Hiába sajtótította el a technikát alaposan. Hiába irtotta ki magából a lelkiismeretnek a csíráját is. Hiába hajtotta végre impozánsan a „szakmai” feladatot.

A hazugság b?dületessége eleve leleplezte.

Hazugságvizsgáló gépben is el?adhatta volna jelenetét: a m?szerek nem mutattak volna semmit. Gépiesen hazudó politikai rém esetben a m?szer tehetetlen. Valószínűleg szakért?k tréningezték, hogy fenomenálisan tudjon

hazudni.

Szerződésének feltétele volt a kiképzés.

Azt hazudta, hogy az országon áthaladó folyót nem kellett volna visszavásárolnia a kormánynak a külföldi tulajdonostól. Ezért most bagázsra füljelenti a kormányzatot a kontinens testületénél, hogy az üzletet csinálják vissza.

„Adják vissza az adófizetőknek a pénzt.”

Még ezt a populista mondatot is megengedte magának a posztkommunista fűcsvezető, noha ezzel már párttársai szerint is a bohóc szintjére süllyedt. De azért a párttársak – ha enerváltak is – megtapsolták a hazugságkitörést.

Cinkosaivá züllöttek.

Hazaárulás – így minősítette a kormányzat válaszdója a posztkommunista fűcsvezető jelenetét. Ez a fogalom meglehetősen bonyolult. Az ellenben egyértelmű, hogy egy külföldről megfizetett színész játszotta el bérjelenetét. Jól.

A megrendelés volt hibás.

Túl nagy hazugságot rendeltek meg a felbértek – és ez visszaütött. Hazaárulás volt már az is, hogy a fűcsvezető korrupciós elítélte átjatszották a folyómedret a külföldi bábmozgatóknak. Most ezt a korrupciót próbálták megvédeni a bábmozgatók a mai fűcsvezető felbértekével.

Nem kellett volna.

Ha csendben maradnak, jobban járnak. Így életpályája végéig hiteltelenné tették az amúgy is zavaros életet – korábban szélsőjobbos, most éppen posztkommunista – fűcsvezetőt. A másik két, sötétes múltú posztkommunista alcsvezető mellett.

Óriási nyert azonban a szakpszichológusi szakma.

Tökéletes dokumentumfilm egy tökéletes hazugságról. Rivaldafényben a politikusi ábrázat, kikockázható a lélegzetvétel, az enyhén zavarodott tekintet, a furcsán pislogó szem, a túl szélesre sikerült gesztus, a sikoltásba átcsapó hang, a görcsös leülés, a behúzott nyak.

Így hazudik egy posztkommunista fűcsvezető.

Kovács G. Tibor - gondola.hu

Ajánló

